

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง ซึ่งผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่

ชั้น 1 สร้างแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

ชั้น 2 ศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

ชั้น 3 ศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

ชั้น 1 สร้างแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

ในการสร้างแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเตรียมการ

1.1 นำปัญหาการพัฒนาจิตสาธารณะมาบูรณาการกับแนวทางที่ผู้วิจัยสังเคราะห์มาสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

1.2 นำแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนที่สร้างขึ้น เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของความเห็น โดยประยุกต์มาจากวิธีการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีวุฒิปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางการศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น ด้วยการเลือกแบบเจาะจงจากประชากรผู้ที่มีวุฒิปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีประสบการณ์และปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความตรงของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน ประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความตรงของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ และ ตอนที่ 2 สอบถามการพิจารณาความตรงของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนของสถานศึกษาที่สร้างขึ้น เพื่อให้ความเห็นว่าเป็นแนวทางการพัฒนาที่กำหนดไว้นั้นตรงตามกรอบแนวคิดหรือไม่ จำนวน 33 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.2 นำแบบสอบถามความตรงของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนไปให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้างตลอดจนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

4.3 นำแบบสอบถามความตรงของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

4.4 นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเห็น (IOC : Index of item-objective congruence) ของผู้ทรงคุณวุฒิ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 57 - 59) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดระดับค่าคะแนนความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1	หมายถึง	เห็นว่าแนวทางนี้ตรงตามกรอบแนวคิด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแนวทางนี้ตรงตามกรอบแนวคิด
-1	หมายถึง	เห็นว่าแนวทางนี้ไม่ตรงตามกรอบแนวคิด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือแจ้งความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ออกหนังสือขอความ

อนุเคราะห์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแสดงความคิดเห็นว่า “ตรง” “ไม่แน่ใจ” หรือ “ไม่ตรง” และข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตเพิ่มเติม โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

6. วิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจำนวน 5 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนตามเนื้อหา และนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้อง 0.60 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ หรือตรงตามแนวคิดทฤษฎี ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา 36 แนวปฏิบัติ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามี ความตรงทุกแนวปฏิบัติ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8 - 1.00 (รายละเอียด ปรากฏในภาคผนวก จ)

ขั้น 2 ศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

ในการศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเตรียมการ

นำแนวทางที่ได้ในขั้น 1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานในหน่วยงานทางการศึกษา หรือสถานศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง จากประชากรที่มีวุฒิปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา ขึ้นไป หรือสาขาที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานในหน่วยงานทางการศึกษา หรือสถานศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 24 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน โดยได้นำแนวทางที่ผ่านการพิจารณาความตรงในขั้นที่ 1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งแบบสอบถาม เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสม สอดคล้องของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะโดยคำถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และได้กำหนดค่าคะแนนของช่วงน้ำหนัก ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมประมาณร้อยละ	81-100
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมประมาณร้อยละ	61- 80
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมประมาณร้อยละ	41- 60
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมประมาณร้อยละ	21-40
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมประมาณร้อยละ	1- 20

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือแจ้งความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 24 คน ตอบแบบสอบถามเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงและขอความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมเพิ่มเติม ซึ่งได้รับตอบกลับมาทั้งสิ้น 33 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 137

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิง คือ ค่ามัธยฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.00 จะถือว่าเป็นรายการที่เหมาะสม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) สำหรับแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน มีความเหมาะสมทุกแนวปฏิบัติ

ขั้น 3 ศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน

ในการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเต็มมิ่ง มีรายละเอียด ดังนี้

1. การเตรียมการ

การศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเต็มมิ่ง นำข้อคำถามที่มีความเหมาะสมในขั้นตอน 3 มากำหนดเป็นข้อคำถามแบบสอบถามความเป็นไปได้ และนำไปให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตรวจสอบความเป็นไปได้

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 29 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เป็นแบบสอบถามเพื่อสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การบริหารคุณภาพวงจรเต็มมิ่ง โดยนำแนวทางในขั้นตอนที่ 3 และศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความเป็นไปได้แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะว่ามีความเป็นไปได้ภายใต้ศักยภาพความพร้อมของสถานศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2532, หน้า 99 - 100)

5	หมายถึง มีความเป็นไปได้ประมาณร้อยละ	81-100
4	หมายถึง มีความเป็นไปได้ประมาณร้อยละ	61- 80
3	หมายถึง มีความเป็นไปได้ประมาณร้อยละ	41- 60
2	หมายถึง มีความเป็นไปได้ประมาณร้อยละ	21-40
1	หมายถึง มีความเป็นไปได้ประมาณร้อยละ	1- 20

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือแจ้งความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในการออกหนังสือถึงผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พิจารณาตรวจสอบความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะแก่นักเรียน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งได้รับตอบกลับมาทั้งสิ้น 29 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.67

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

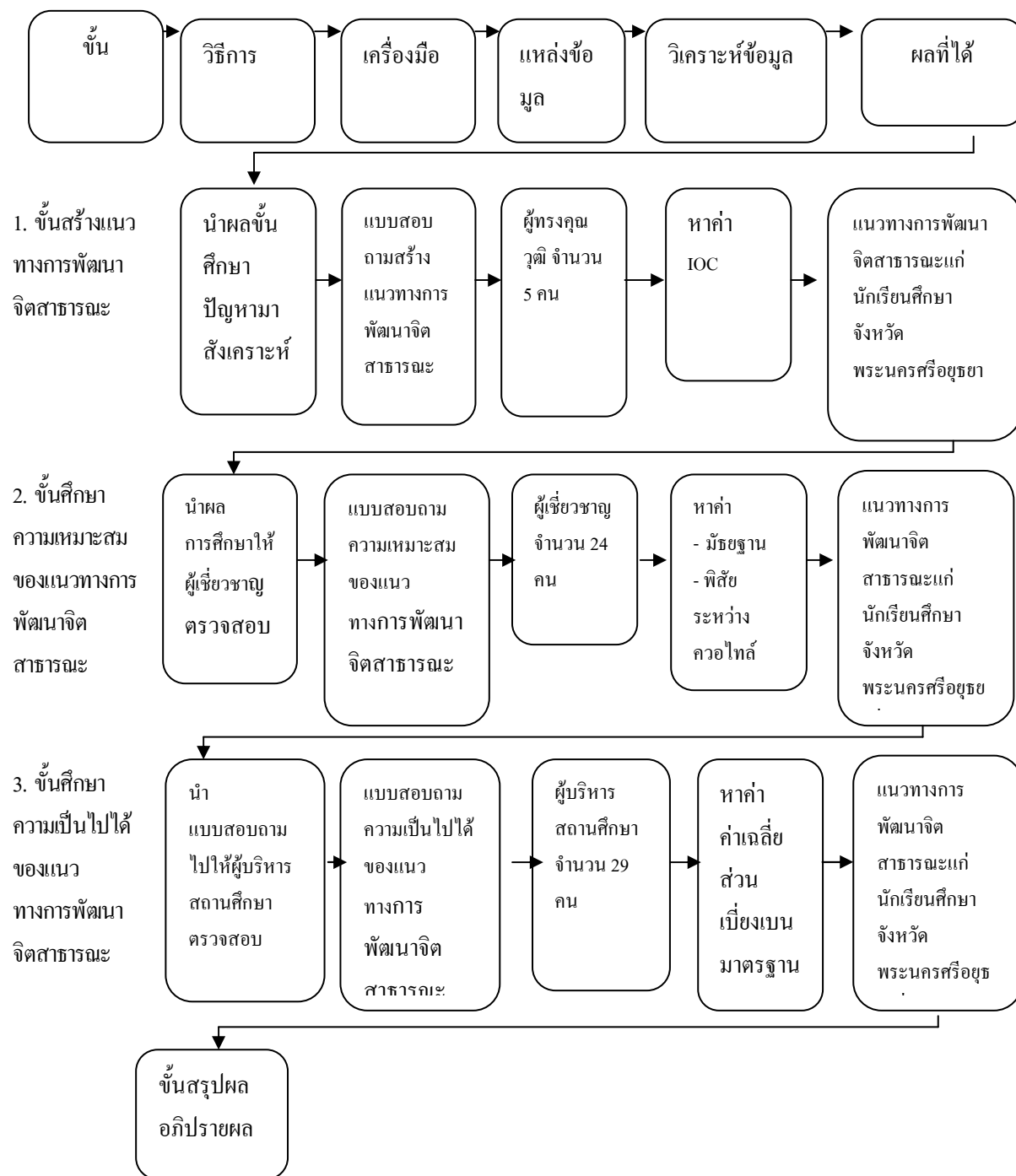
ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบสอบถามความเป็นไปได้ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามวิธีของ เบสต์ (Best, 1970, p.190) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.49	หมายถึง	มีความเห็นว่าแนวทางนี้เป็นไปได้น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 ถึง 2.49	หมายถึง	มีความเห็นว่าแนวทางนี้เป็นไปได้น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 ถึง 3.49	หมายถึง	มีความเห็นว่าแนวทางนี้เป็นไปได้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 ถึง 4.49	หมายถึง	มีความเห็นว่าแนวทางนี้เป็นไปได้มาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 ถึง 5.00	หมายถึง	มีความเห็นว่าแนวทางนี้เป็นไปได้มากที่สุด

กำหนดส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อหาการกระจายของคะแนนแล้วนำมาแปลผลความหมายซึ่งผู้วิจัยใช้หลักการแปลความหมายของ ชูศรี วงศ์รัตนะ (2550, หน้า 85) โดยแปลความหมายควบคู่กับค่าเฉลี่ย ใช้วิธีการพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

มากกว่า 1.00	แสดงว่า	มีการกระจายของข้อมูลมาก
0.71 - 1.00	แสดงว่า	มีการกระจายข้อมูลปานกลาง
0.00 - 0.70	แสดงว่า	มีการกระจายข้อมูลน้อย

จากการดำเนินงานทั้ง 3 ชั้น ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย